

U s t a w a

z dnia 10 stycznia 1922 r.

o dodatku za studia wyższe dla urzędników państwowych.

Art. 1. Przez czas trwania wyjątkowych, wojna wywołanych warunków ekonomicznych, dodatek za studia wyższe, przyznany urzędnikom państwowym, pracownikom kolei państwowych, funkcjonariuszom policji państwowej, profesorom szkół akademickich, nauczycielom i dyrektorom państwowych szkół średnich, ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich i preparand oraz wizytatorom szkół, nauczycielom w średnich szkołach zawodowych oraz dyrektorom szkół zawodowych, na zasadzie ustaw z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 429, 430, 431, 432, 433 i 435) zmieniać się będzie w stosunku, w jakim pozostaje każdorazowy mnożnik dodatku drożyznianego dla miejscowości klasy pierwszej do mnożnika 150 (stupięćdziesięciu).

Art. 2. Dodatek za studia wyższe, przyznany nauczycielom i dyrektorom państwowych szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich i preparand oraz wizytatorom szkół, nauczycielom w średnich szkołach zawodowych jakoteż dyrektorom szkół zawodowych oblicza się na podstawie płacy zasadniczej tego stopnia służbowego, wedle którego, otrzymują powyżsi pracownicy dodatek drożyzniany.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Prezydentowi Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrami Kolei Żelaznych, Spraw Wewnętrznych, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, o ile chodzi o byłą dzielnicę pruską—Ministrowi b. Dzielnicy Pruskiej.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1922 r.

Marszałek: *Trąpczyński*

Prezydent Ministrów: *A. Ponikowski*

Minister Skarbu: *Michalski*

Minister Kolei Żelaznych: *Sikorski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *St. Downarowicz*

Minister Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego: *A. Ponikowski*

Minister b. Dzielnicy Pruskiej: *Wybicki*